

Matthew 14

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord shows His mercy and His compassion towards the suffering of people and towards His disciples. He heals the sick, feeds the hungry, saves the disciples from the sea storm, and receives John's disciples.

บทความที่เด่น ในบทนี้ พระเจ้าแสดงความเมตตาของพระองค์และพระเมตตาของพระองค์ต่อผู้ที่ทุกข์ทรมานและต่อเหล่าสาวกของพระองค์ พระองค์รักษาผู้ป่วย ให้อาหารแก่ผู้หิว ช่วยเหล่าสาวกจากพายุในทะเล และรับสาวกของยอห์น

1) Five thousand are fed in a desolate place. The word about the Lord Jesus spread all over, and people followed Him, even in this desolate place. When the Lord saw them, He had compassion and mercy on them, healed their sick, and fed them. He miraculously multiplied five loaves of bread and two fishes to feed this large crowd of five thousand men plus their women and children. Here, the Lord Jesus shows that He is the Lord over life on this earth as well. He multiplies food, which is the source of life on earth. Also, the Lord Jesus shows His disciples that He communicates with the Father for everything He does, and He always seeks the Father's will. And, all of this is the Father's will, to multiply the bread and the fish, to save the disciples, and even to talk to the disciples.

1) ให้อาหารแก่คนห้าพันในถิ่นกันดาร คำบอกเล่าเกี่ยวกับพระเยซูเจ้ากระจายทั่วไป และผู้คนติดตามพระองค์ แม้ถึงในถิ่นกันดารนี้ เมื่อพระเจ้าได้เห็นพวกเขา พระองค์ได้มีความสงสารและความเมตตาต่อพวกเขา ได้ทรงรักษาผู้เจ็บป่วยของพวกเขา และได้ให้อาหารพวกเขากิน ด้วยพระอำนาจของพระองค์ได้คูณเพิ่มขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวเพื่อให้อาหารคนกลุ่มใหญ่ห้าพันคนรวมทั้งพวกผู้หญิงของเขาและลูกๆกิน ในที่นี้ พระเยซูเจ้าแสดงให้เห็นว่าพระองค์คือพระเจ้าเหนือชีวิตในโลกด้วยเช่นกัน พระองค์เพิ่มอาหาร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตในโลก ด้วยกัน พระเยซูเจ้าแสดงให้เห็นว่าพระองค์นั้นว่าพระองค์สนิทกับพระบิดาสำหรับทุกอย่างที่พระองค์ทำ และตลอดเวลาพระองค์เสาะหาพระประสงค์ของพระบิดา ทั้งหมดนี้คือพระประสงค์ของพระบิดา และทั้งหมดนี้คือพระประสงค์ของพระบิดา เพื่อเพิ่มจำนวนขนมปังและปลา เพื่อช่วยเหล่าสาวก และถึงแม้ว่าการพูดกับเหล่าสาวก

2) The Lord Jesus walks on the water to save His disciples. The miracle when the Lord Jesus walks on the sea shows that He is more than human; He is the Lord over the winds and the sea. This miracle builds the confidence of the disciples that, indeed, He is the Son of God. Throughout the development of this event, we see that doubt and fear are strong enemies of the faith. Here, in this situation, the disciples had both doubt and fear, which happened shortly after they had just witnessed the miracle of feeding the five thousand. Nevertheless, Peter was commanded to walk on the water to conquer his doubt, but fear of the unseen came upon him while he, himself, was walking miraculously on the water. Peter's example is important to all of us. When trouble comes our way like a windstorm and fear of the unseen world grips our souls, we need to call to the Lord as Peter did, "**Lord save me,**" and the Lord will come immediately as He did for Peter.

2) พระเยซูเจ้าเดินบนน้ำเพื่อช่วยสาวกของพระองค์ เป็นสิ่งมหัศจรรย์เมื่อพระเยซูเจ้าเดินบนน้ำเพื่อแสดงนั้นว่าพระองค์เป็นมากกว่ามนุษย์ พระองค์เป็นพระเจ้าเหนือลมและทะเล สิ่งมหัศจรรย์นี้ช่วยสร้างความมั่นใจให้เหล่าสาวกนั้นว่า จริงแล้ว พระองค์คือบุตรของพระเจ้า ตลอดการพัฒนากิจกรรมครั้งนี้ เราเห็นนั้นว่าความสงสัยและความกลัวเป็นศัตรูสำคัญของความเชื่อ ในที่นี้ ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ เหล่าสาวกมีทั้งสองประการความสงสัยและความกลัว ซึ่งได้เกิดขึ้นไม่นานหลังจากที่พวกเขาได้เป็นพยานต่อสิ่งมหัศจรรย์ของการให้อาหารแก่คนห้าพันคน แต่ถึงอย่างไร เปโตรได้รับคำสั่งให้เดินไปบนน้ำเพื่อแสดงความสงสัยของเขา แต่ความกลัวของสิ่งที่มองไม่เห็นได้มาบนเขา ตัวเขาเอง กำลังเดินอย่างมหัศจรรย์บนน้ำ ตัวอย่างของเปโตรนี้คือสำคัญต่อพวกเขาทุกคน เมื่อมีปัญหาทางเราเหมือนลมพายุและความกลัวของสิ่งที่มองไม่เห็นทางโลกจวบวิญญาณของเรา เราต้องร้องต่อพระเจ้าเหมือนที่เปโตรได้ทำ "**พระผู้เป็นเจ้าโปรดช่วยข้าพเจ้าให้รอดด้วย**" และพระเจ้าจะมาทันทีเหมือนที่พระองค์ได้ทำสำหรับเปโตร

3) The Lord Jesus heals the sick at Gennesaret. Gennesaret was a small and poor town, and the Lord Jesus came to help those who were afflicted. People recognized Him and spread the word about His coming. Again, people from all over the region came to be healed. The Lord Jesus healed the sick to help people grow in faith and have a firm knowledge about Him.

3) พระเยซูเจ้ารักษาคนป่วยที่เยเนซาเรท เยเนซาเรทเป็นแขวงเล็กและยากจน และพระเยซูเจ้าได้มาเพื่อช่วยพวกนั้นซึ่งลำบากนี้ ผู้คนจำพระองค์ได้ และได้กระจายข่าวเกี่ยวกับการมาของพระองค์

อีกครั้ง คนจากทั่วแคว้นนั้นได้มาเพื่อรับรักษา พระเยซูเจ้าได้รักษาเพื่อช่วยคนให้เพิ่มความศรัทธาและมีเชื่อมั่นคงเกี่ยวกับพระองค์

4) John's disciples come to the Lord Jesus. People at that time had a flawed understanding about the Lord Jesus and John. For us, it is important to note that John never performed any miracles. He was just the messenger of the Lord, and he preached repentance. The Lord Jesus is the light and the One that John preached about, but people didn't link John's teachings to the Lord Jesus. Eventually, after John's death, some of his disciples started to follow the Lord Jesus.

4) สาวกของยอห์นมาหาพระเยซูเจ้า คนสมัยนั้นยังมีความเข้าใจที่บกพร่องเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าและยอห์น สำหรับเรา มันเป็นที่สำคัญที่สังเกตนั้นว่า ยอห์นไม่เคยทำปฏิหารใด ท่านได้เป็นเพียงผู้สื่อสารของพระเจ้า และท่านมาบอกให้ผู้คนสำนึกบาป พระเยซูเจ้าคือแสงสว่างและคือผู้คนที่ยอห์นได้เทศนาเกี่ยวกับ แต่ผู้คนไม่ได้โยงคำสอนของยอห์นถึงพระเยซูเจ้า ในท้ายที่สุด หลังจากยอห์นตาย สาวกบางคนของท่านได้เริ่มติดตามพระเยซูเจ้า

14 ¹ At that time Herod the tetrarch heard the rumor about Jesus,

¹ ในช่วงเวลานั้นเฮโรดเจ้าเมืองได้รับรายงานข่าวเกี่ยวกับ พระเยซู

² and said to his servants, This is John the Baptist; he is risen from the dead and because of this, the miraculous powers are working in him.

² และได้พูดกับพวกผู้รับใช้ของท่านว่า นี่คือนายยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ท่านฟื้นจากความตายและเพราะเหตุนี้ อำนาจวิเศษทำงานในตัวท่าน

Comments 14:1-2. This passage of Scripture shows a comparison that people made at that time between the Lord Jesus and John the Baptist (See verses 1 and 5). John did not do any miracles. John was preaching repentance and told people to wait for the One that will come after him. The Lord Jesus performed miracles, and people were talking about Him. But, they did not link John's teachings to the Lord Jesus; their eyes were darkened, and they could not see the light.

ความหมาย 14:1-2 คำกล่าวในพระคำสอนนี้แสดงให้เห็นว่าผู้คนในเวลานั้นได้เปรียบเทียบระหว่างพระเยซูเจ้ากับยอห์นผู้ให้บัพติศมา (มองในข้อเขียน1และ5) ยอห์นไม่ได้ทำสิ่งวิเศษ ยอห์นได้มาสอนคนให้กลับตัวและได้บอกคนให้รอผู้คนที่จะมาภายหลังจากตัวท่าน พระเยซูเจ้าได้แสดงสิ่งวิเศษ และผู้คนพูดถึงพระองค์ แต่ พวกเขาไม่ได้โยงคำสอนของยอห์นถึงพระเยซูเจ้า ตาของพวกเขาได้มืด และพวกเขาไม่สามารถเห็นแสงสว่าง

³ For Herod had laid hold on John, he bound and put him in prison on account of Herodias, his brother Philip's wife.

³ เพราะเฮโรดได้จับยอห์น เขามัดและเอาท่านใส่คุกเพื่อนางเฮโรเดียส ภรรยาของฟิลิปผู้เป็นน้องชายของเขา

⁴ For John said to him, It is not lawful for you to have her.

⁴ เพราะยอห์นได้บอกท่านว่า มันไม่เป็นการถูกต้องกับกฎสำหรับเจ้าจะได้เธอ

⁵ And wishing to kill him, he feared the multitude, because they held him as a prophet.

⁵ และเมื่อเขาต้องการที่จะฆ่าท่าน เขาได้กลัวผู้คน เพราะพวกเขาได้ถือท่านเป็นศาสดาพยากรณ์

Comments 14:3-5. Even though John was considered a prophet, there was no value for his life because the word of people at that time had more power than the Word of God. It is the same today; many people do not value their life. People fear the word of other people instead of the Word of God, and many do not go to church because of fear of people judging them instead of fearing God's judgment.

ความหมาย 14: 3-5 ถึงแม้ยอห์นเองก็ได้ถือว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ ที่นั่นซึ่งได้ไม่มีค่าต่อชีวิตของท่านเพราะคำพูดของคนมีอำนาจมากกว่าพระคำของพระผู้เป็นเจ้า มันเป็นในทุกวันนี้เช่นเดียวกัน หลายคนเห็นชีวิตของพวกเขาไม่มีค่า คนกลัวคำพูดของคนอื่นแทนคำพูดของพระผู้เป็นเจ้า และหลายคนไม่ไปโบสถ์เพราะกลัวคนพิพากษาพวกเขาแทนที่จะกลัวพระผู้เป็นเจ้าจะพิพากษาพวกเขา

⁶ Now the birthday of Herod having been kept, the daughter of Herodias danced in the midst, and pleased Herod.

⁶ เวลานั้นเมื่อวันเกิดของเฮโรดได้มาถึง บุตรสาวของนางเฮโรเดียมมาเต้นรำท่ามกลางผู้คน และทำให้เฮโรดชอบใจ

⁷ **Wherefore** he promised with an oath to give her whatever **if** she **might** ask.

⁷ ดังนั้นท่านจึงสัญญาว่าจะให้ทุกอย่างแก่เธอถ้าเธอจะขอ

⁸ **And having been led forward** by her mother, **she** says, Give me here on a platter the head of John the Baptist.

⁸ และเธอซึ่งถูกสอนโดยแม่ของเธอ เธอพูดว่า โปรดให้หัวของยอห์นผู้ให้บัพติศมาใส่ถาดแก่ฉันมาที่นี่

⁹ **And the king was grieved; because of the oaths,** and of **those reclining** with him, he commanded it to be given;

⁹ และพระราชาก็รู้สึกเสียใจ เพราะคำสัญญา และต่อพวกเขาที่นั่งในโต๊ะกับท่าน ท่านจึงได้สั่งให้ทำ

¹⁰ **and he having sent,** beheaded John in the prison.

¹⁰ และเขาส่งไป ได้ตัดหัวยอห์นในคุก

¹¹ **And his head was brought on a board,** and given to the **girl,** and she brought it to her mother.

¹¹ และได้เอาหัวท่านไว้ในถาด และได้ให้แก่หญิงสาว และเธอได้นำไปให้แก่แม่ของเธอ

¹² **And his disciples came, took up the body,** and buried him; and **having come** they told **Jesus.**

¹² และเหล่าสาวกของท่านก็มา ได้เอาศพไป และฝังท่าน และพวกเขาก็ได้ไปบอกแก่ **พระเยซู**

Comments 14:12. The death of John was a turning point for some of John's disciples to come and follow the Lord Jesus. Because of John's teaching about the One (the Lord Jesus) that will come after him, some of John's disciples who had their hearts open became the Lord Jesus' followers.

ความหมาย 14:12 การตายของยอห์นเป็นจุดหมุนกลับสำหรับสาวกของยอห์นบางคนเพื่อมาและติดตามพระเยซูเจ้า เพราะคำสอนของยอห์นเกี่ยวกับผู้ที่จะมา (พระเยซูเจ้า) นั้นซึ่งจะมาภายหลังท่าน สาวกของยอห์นที่ใจของเขาเปิดได้กลายมาเป็นผู้ติดตามของพระเยซูเจ้า

¹³ **And Jesus, having heard, withdrew from there by a boat to a desolate place by Himself.** And the multitudes, **having heard,** followed **Him** on foot from the cities.

¹³ และ **พระเยซู** ได้ยอญ ได้ออกไปจากที่นั่นโดยพระองค์เองโดยเรือไปยังที่สงบโดยพระองค์เอง และฝูงชน เมื่อได้ยิน ก็ได้ตาม **พระองค์** โดยเท้าจากเมือง

Comments 14:13. When the Lord Jesus heard about John's death, it made Him feel sad for His own disciples since His time to depart was approaching. The love the Lord has for His disciples makes the Lord feel sad to leave them. His concern is not for Himself but for His disciples. He did not worry for His own but for those that belong to Him.

ความหมาย 14:13 เมื่อพระเยซูเจ้าได้ยินการตายของยอห์น มันทำให้พระองค์เศร้าสำหรับสาวกของพระองค์เพราะเวลาจากไปของพระองค์ใกล้เข้ามา ความรักของพระเจ้าที่มีต่อสาวกของพระเจ้าทำให้พระเจ้ารู้สึกเศร้าที่จะจากพวกเขาไป พระองค์ไม่ได้มีความเป็นกังวลถึงพระองค์เองแต่สำหรับเหล่าสาวกของพระองค์ พระองค์มิได้เป็นห่วงถึงตนเองแต่สำหรับพวกนั้นผู้ที่เป็นของพระองค์

“And the multitudes, having heard, ...” People heard about the Lord Jesus' healing miracles, and they follow the Lord Jesus only to see the miracles He is doing. Hearing about the miracles the Lord Jesus is doing makes them curious but not believing. They follow because they want to see with their own eyes.

“และฝูงชน เมื่อได้ยิน...” ผู้คนได้ยินเกี่ยวกับการรักษาอย่างมหัศจรรย์ของพระเยซูเจ้า และพวกเขาติดตามพระเยซูเจ้าเพียงเพื่อจะได้เห็นสิ่งวิเศษที่พระองค์ทำ ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งวิเศษที่พระเยซูเจ้าทำมันทำให้พวกเขาสงสัยแต่ไม่เชื่อ พวกเขาตามเพราะพวกเขาต้องการเห็นด้วยตาของตนเอง

¹⁴ **And He** came forth, saw a great multitude, and **felt** compassion **toward** them, and healed their sick.

¹⁴ และ **พระองค์** ได้มา ได้เห็นฝูงชน และได้มีความสงสารพวกเขา และรักษาพวกเขาผู้ที่ป่วย

Comments 14:14. As the Word tells, the people walked from towns to follow the Lord on the boat. When the Lord went ashore and saw the people, He had compassion toward them. Some were coming from far away, some were old, some were sick, and the Lord could see that many were hungry, tired, and weak. So, the Lord had compassion toward them, and He healed the sick who followed Him.

ความหมาย 14:14 ตามที่พระคำสอนได้บอก คนเดินจากแคว้นต่างๆเพื่อติดตามพระเจ้าบนเรือ เมื่อพระเจ้าได้เสด็จขึ้นชายฝั่งและได้ทอดพระเนตรเห็นประชาชน พระองค์ได้มีความสงสารพวกเขา บางคนมาไกล และบางคนก็มียายุมาก บางคนป่วย และพระเจ้าสามารถเห็นเห็นว่าหลายคนหิว ได้รับความเหนื่อย และอ่อนแอ ดังนั้น พระเจ้าได้มีความสงสารต่อพวกเขา และพระองค์ได้รักษาคนป่วยที่ติดตามพระองค์มา

¹⁵ And evening having come, the disciples came to **Him**, saying, The place is **desolate**, and the time is already **passed**; **dismiss** the multitudes, that **having gone** into the villages, they might buy for themselves food.

¹⁵ และเมื่อตกเย็น เหล่าสาวกได้มาหา **พระองค์** พูดว่า ที่นี่แห้งแล้ง และเวลาก็สายแล้ว ส่งผู้คนไปเถิด เพื่อพวกเขาจะได้ไปยังหมู่บ้าน พวกเขาอาจได้ซื้ออาหารสำหรับพวกเขาเอง

Comments 14:15. The Lord did not have money to buy food for the people, and that is why the disciples asked Him to send the people away to buy food for themselves. But the amount of people following the Lord was large and there was not enough food in that area for all of them, even if they had money.

ความหมาย 14:15 พระเจ้าไม่ได้มีเงินที่จะซื้ออาหารสำหรับทุกคน และนั่นคือทำไมเหล่าสาวกได้ถามพระองค์ให้ส่งคนไปหาซื้ออาหารสำหรับตัวพวกเขาเอง แต่จำนวนคนติดตามมานั้นมากมายที่ติดตามพระเจ้าและในที่นี้ไม่มีอาหารเพียงพอในที่นั้นสำหรับพวกเขา ถึงแม้ว่าถ้าพวกเขาได้มีเงิน

¹⁶ But **Jesus** said to them, They have no need to go away; **you** give them to eat.

¹⁶ แต่ **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ต้องไปไหน เจ้าให้อาหารแก่พวกเขากิน

¹⁷ And they say to **Him**, We have not here **except** five loaves, and two fishes.

¹⁷ และพวกเขาพูดแก่ **พระองค์** ว่า เรามีในที่นี้ขนมปังเพียงห้าก้อน และปลาสองตัว

¹⁸ And **He** said, Bring them here to **Me**.

¹⁸ และ **พระองค์** กล่าวว่า เอาพวกนั้นมาให้ **เรา** ที่นี่

Comments 14:16-18. In this passage, the Lord Jesus wants the disciples to come and gain faith. This faith experience is for their own good. When the time comes, the disciples will remember that they have seen the Lord multiply the little food to feed this large amount of people who came to follow the Lord Jesus. The Lord showed them that by believing, all things are possible.

ความหมาย 14:16-18 ในข้อนี้ พระเยซูเจ้าต้องการเพิ่มความเชื่อของเหล่าสาวกและเพิ่มความศรัทธา เหตุการณ์แห่งความเชื่อนี้คือเพื่อเป็นสิ่งดีของพวกเขาเอง เมื่อเวลามาถึง เหล่าสาวกจะจำได้นั้นว่าพวกเขาได้เห็นพระเจ้าทำอาหารมากมายจากเล็กน้อยที่มีเพื่อให้คนจำนวนมากที่ติดตามพระเยซูเจ้ากิน พระเจ้าได้ทรงแสดงให้เห็นนั้นว่าโดยมีความเชื่อ ทุกอย่างเป็นไปได้

¹⁹ And **having** commanded the multitudes to **lay** down on the grass, **having taken** the five loaves and the two fishes, **having looked** up to the heaven, **He** blessed; and **having broken**, **He** gave the loaves to the disciples, and the disciples to the multitudes.

¹⁹ และได้สั่งให้ผู้คนนั่งลงบนหญ้า ได้เอาขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว และมองขึ้นไปยังสวรรค์ **พระองค์** ได้กล่าวอวยพร และได้หักมัน **พระองค์** ได้ส่งขนมปังให้เหล่าสาวก และเหล่าสาวกให้แก่ฝูงชน

Comments 14:19. "... having looked up to the heaven, He blessed." In this passage, the Lord Jesus wants His disciples to notice the communication between Him and the Father. Always, the Lord Jesus seeks first the Father's advice and the Father's will, and in this situation, by the Father's will, the food is multiplied. The Lord Jesus always does according to the Father's will for big and small things. The Lord Jesus could multiply the food by Himself, but He seeks first the Father's will.

ความหมาย 14:19 "...มองขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ได้กล่าวอวยพร" ในข้อนี้ พระเยซูเจ้าต้องการให้สาวกของพระองค์สังเกตเห็นถึงการสนทนา ระหว่างพระองค์กับพระบิดา ตลอดเวลา พระเยซูเจ้าแสวงหาพระประสงค์ของพระบิดาก่อน และในที่นี้ โดยพระบิดามีความประสงค์ ได้มีอาหารเพิ่มขึ้น ตลอดเวลาพระเยซูเจ้าทำในสิ่งที่พระบิดาต้องการสำหรับสิ่งใหญ่และสิ่งเล็ก พระเยซูเจ้าสามารถเพิ่มจำนวนอาหารโดยพระองค์เอง แต่พระองค์แสวงหาพระประสงค์ของพระบิดาก่อน

"and having broken, He gave the loaves to the disciples ..." It is believed that when the Lord Jesus broke the loaves, the small pieces He broke became new loaves in His hands. He placed the multiplied loaves in baskets in front of Him, and the disciples came, took the baskets, and distributed the bread to the people. In the same way, He multiplied the fish.

“และได้หักมัน พระองค์ได้ส่งขนมปังให้เหล่าสาวก...” มันได้เป็นความเชื่อที่ว่าพระเยซูเจ้าได้หักขนมปัง ชิ้นเล็กๆที่พระองค์ได้หักได้กลายเป็นเหมือนเดิมก้อนอีกในมือของพระองค์ พระองค์ได้ใส่ขนมปังที่ได้เพิ่มลงในตะกร้าข้างหน้าพระองค์ และเหล่าสาวกได้มา เอาเหล่าตะกร้าอาหารไป และได้แจกขนมปังให้ผู้คนกิน ในวิธีเดียวกัน พระองค์ได้เพิ่มจำนวนปลา

²⁰ And they all ate and were filled; and they took up that being over and above of the broken pieces, twelve baskets full.

²⁰ และเมื่อพวกเขาได้กินเสร็จและอิ่ม และพวกเขาได้เก็บอาหารที่เหลือเป็นชิ้นๆ ได้สิบสองกระบุงเต็ม

Comments 14:20. The key word of this verse is “filled” or “satisfied”. When people eat until that point, in their hearts, there is nothing else they need more. Many started to follow the Lord Jesus for the food. They followed their human nature that we could call “easy to get.” In humans, the main concern is food for the belly, not food for the soul. This is the weak point of humans; our bellies can order us to do things. If there is food, there will be people to follow.

ความหมาย 14:20 คำที่สำคัญในที่คือ “อิ่ม” หรือ “เต็ม” เมื่อคนกินจนถึงจุดนั้นแล้ว ในใจของพวกเขา ที่นี้พวกเขาไม่ต้องทำอะไรอีก หลายคนได้เริ่มติดตามพระเยซูเจ้าเพราะอาหาร พวกเขาได้ติดตามสัญชาตญาณของคนนั้นซึ่งเราสามารถพูดได้ว่า “หาได้ง่าย” ในมนุษย์ สิ่งสำคัญคืออาหาร สำหรับกระเพาะ ไม่ใช่อาหารสำหรับวิญญาณ นี่คือนัยของความอ่อนแอของมนุษย์ กระเพาะของเราสามารถสั่งให้เราทำ ถ้าที่ใดมีอาหาร ที่นั้นจะมีคนติดตาม

²¹ And those eating were about five thousand men, besides women and children.

²¹ และพวกที่กินมีผู้ชายประมาณห้าพันคน ข้างๆก็มีผู้หญิงและเด็กๆ

Comments 14:21. The amount of people who followed the Lord in this place was very large. So, the word quickly spread that if you follow the Lord Jesus, you will get free food. And many followed the Lord for the wrong reason (See John 6:25-27).

ความหมาย 14:21 จำนวนผู้คนที่ได้ติดตามพระเจ้าในที่นี้มีจำนวนมาก ดังนั้น ชาวจึงกระจ่ายไปเร็ววันว่าถ้าคุณตามพระเยซูเจ้า คุณจะได้อาหารฟรี และทำให้หลายคนได้ติดตามพระเจ้าสำหรับเหตุผลที่ผิด (ยอห์น 6:25-27)

²² And at once He urged the disciples to embark into the boat, and to go before Him to the other side, until He would dismiss the multitudes.

²² และในทันที พระองค์ได้ส่งเหล่าสาวกให้ลงไปบนเรือ และไปก่อนหน้า พระองค์ ยังอีกฝั่งหนึ่ง จนกว่า พระองค์ จะได้ส่งฝูงชนไป

Comments 14:22. When the Lord dismissed the people, He did not just say, “Go, it is over.” The Lord blessed them and reminded them to remember what He taught them and do not let His Word remain empty. They did not have the Bible as we do today, so the Lord encouraged them to talk together. By reading the Bible, the Word becomes alive for us. In the same way, by bringing the Word to talk together, the Word becomes alive.

ความหมาย 14:22 เมื่อพระเจ้าได้ส่งประชาชนกลับ พระองค์มิได้เพียงพูดว่า “ไป มันจบ” พระเจ้าได้อวยพรพวกเขาและได้เตือนพวกเขาให้จำว่าอะไรที่พระองค์ได้สอนพวกเขาและอย่าให้คำพูดของพระองค์คงว่างเปล่า ในตอนนั้นพวกเขายังไม่มีพระคัมภีร์เหมือนที่เรามีในเวลานี้ ดังนั้นพระเจ้าได้สนับสนุนพวกเขาให้คุยด้วยกัน โดยอ่านพระคัมภีร์ พระคำได้มีชีวิตขึ้นสำหรับเรา ในแบบเดียวกัน โดยพูดถึงพระคำสอนด้วยกัน พระคำสอนจะมีชีวิต

²³ And having dismissed the multitudes, He went up on the mountain by Himself to pray; when evening came, He was there alone.

²³ และหลังจากส่งฝูงชนไปแล้ว พระองค์ได้ขึ้นไปบนภูเขาโดย พระองค์เอง เพื่อสวดภาวนา เมื่อตกเย็น พระองค์ ได้อยู่เพียงลำพังในที่นั้น

Comments 14:23. In this passage, the Lord Jesus has shown to all people that even with all the busy days people have, every day, we need to have time alone with the Father to be far from all that makes the mind not be connected with the Father. Only in prayer the mind can be connected with the Father, and the Father needs to be in the center of our lives. We need to think of nothing, not even of ourselves, but the Father alone, because all things, even our own souls, belong to the Father as He created all things. As shown here, even the Lord Jesus Himself needed to be alone with the Father. So, ask yourself when you had that you, all of you, belonged to the Father alone.

ความหมาย 14:23 ในข้อนี้ พระเยซูเจ้าแสดงให้เห็นว่าด้วยงานมากมายในทุกวันที่คนมี ทุกวัน เราต้องใช้เวลาที่จะอยู่ตามลำพังกับพระบิดาเพื่ออยู่ห่างจากทุกสิ่งนั้นที่ให้ความคิดไม่เพียงหนึ่งเดียวกับพระบิดา เพียงในการสวดเท่านั้นที่ความคิดของเราสามารถติดต่อกับพระบิดา และ

พระบิดาต้องการที่จะเป็นจุดกลางของชีวิตของเรา เราต้องไม่คิดสิ่งอื่นใด แม้กระทั่งตัวของเราเอง แต่เพียงพระบิดาผู้เดียว เพราะว่าทุกอย่าง แม้ว่าวิญญาณของเรา เป็นของพระบิดาตามที่พระองค์ได้ทรงสร้างทุกอย่าง เหมือนที่ได้แสดงในที่นี้ แม้ว่าพระเยซูเจ้าพระองค์เองเองยังได้ต้องการเวลาลำพังกับพระบิดา ดังนั้น ถ้ามองตัวของตนเองว่าเมื่อใดที่คืนนั้น พวกคุณทั้งหมด ได้เป็นของพระบิดาตามลำพัง?

²⁴ And the boat, now many stadia from the land, was being tossed by the waves, for the wind was contrary.

²⁴ และเรือ ตอนนี้อยู่กึ่งกลางทะเลห่างจากฝั่ง ได้สู้กับคลื่น เพราะมีลมแรง

Comments 14:24. In this verse, there is a hidden meaning regarding life in the human way. The wind against the boat is like troubles that come against our lives.

ความหมาย 14:24 ในข้อเขียนนี้ ที่นี้มีความหมายซ่อนเร้นเกี่ยวกับชีวิตในวิถีทางของมนุษย์ ลมพัดต่อต้านเรือเหมือนกับอุปสรรคที่ขัดขวางชีวิตของเรา

²⁵ Now in the fourth watch of the night, He came to them, walking on the sea.

²⁵ เวลานี้ตีสี่ของกลางคืน พระองค์ ได้มายังพวกเขา เดินมาบนทะเล

Comments 14:25. Similarly, in this verse, there is a hidden meaning. If you do not give up and if you try, as the boat goes against the wind, in life, if you do not give up and look for the Lord to help, He will come and save you. No trouble is too big for the Lord; the Lord can walk on it as He walked on the water. Above all troubles, you can feel the Lord.

ความหมาย 14:25 ในทำนองเดียวกัน ในที่นี้มีความหมายซ่อนเร้น ถ้าคุณไม่ถอยหนีและถ้าคุณพยายามต่อไป เหมือนกับเรือที่สู้ลม ในชีวิต ถ้าคุณไม่ถอยหนีและมองหาพระเจ้าเพื่อให้อภัย พระองค์จะมาช่วยและคุ้มครองคุณ ไม่มีปัญหาที่ใหญ่เกินไปสำหรับพระเจ้า พระเจ้าสามารถเดินบนมันเหมือนที่พระองค์ได้เดินบนน้ำ เหนือปัญหาทั้งหมด คุณสามารถรู้สึกพระเจ้า

²⁶ And the disciples, having seen Him walking on the sea, were troubled, saying, It is a ghost! And they cried out from fear.

²⁶ และเหล่าสาวก เมื่อได้เห็น พระองค์ เดินไปบนทะเล ก็มีปัญหา ร้องว่า มันคือผี! และพวกเขาร้องออกมาเพราะกลัว

Comments 14:26. People, when they see the Lord Jesus walking on the water, can only think that it is impossible. The Lord Jesus' own disciples, who have seen His power, still doubt how a human can walk on the water. The first thing that comes to mind is doubt; no human can walk on the water. Even seeing miracles in front of us, doubt is the first problem for everyone.

ความหมาย 14:26 ประชาชน เมื่อพวกเขาเห็นพระเยซูเจ้าเดินบนน้ำ สามารถเพียงคิดนั้นว่ามันเป็นไปได้ สาวกของพระเยซูเจ้าเอง ผู้ซึ่งได้เห็นพระอำนาจของพระองค์ ยังคงมีความสงสัยจะเป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์สามารถเดินบนน้ำ สิ่งแรกนั้นที่มายังความคิดคือความสงสัย ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเดินบนน้ำได้ ถึงแม้ว่าเห็นสิ่งวิเศษต่อหน้าของเรา ความสงสัยเป็นปัญหาแรกสำหรับทุกคน

²⁷ Now at once Jesus spoke to them, saying, Take courage! It is I, fear not.

²⁷ ในทันใด พระเยซู ได้พูดกับพวกเขา บอกว่า จงมีกำลังใจเถิด! มันคือ เรา เองอย่าได้กลัวไป

Comments 14:27. The Lord Jesus answered fast to ensure the disciples did not build much doubt. They need His firm answer for what will come ahead of them. The walking on water happened to strengthen their faith and make them think that the Lord Jesus is more than a human. They need this light.

ความหมาย 14:27 พระเยซูเจ้าได้ตอบโดยเร็วเพื่อให้เหล่าสาวกไม่เกิดความสงสัยมาก พวกเขาต้องการความมั่นใจในคำตอบที่หนักแน่นของพระองค์เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับอะไรที่จะมาถึงในภายหน้าของพวกเขา การเดินบนน้ำได้เกิดขึ้นเพื่อช่วยความเชื่อของพวกเขาและเพื่อทำให้พวกเขาคิดถึงนั้นว่าพระเยซูเจ้าคือเป็นมากกว่ามนุษย์ พวกเขาต้องการแสงสว่างนี้

²⁸ Now answering Him, Peter said, Lord, if be Thou, command me to come to Thee upon the waters.

²⁸ ตอบเวลานี้ พระองค์ เปโตรได้พูดว่า พระผู้เป็นเจ้า ถ้าหากเป็น พระองค์ท่าน โปรดสั่งให้ข้าพเจ้ามายัง พระองค์ บนน้ำด้วยเถิด

Comments 14:28. In this passage, Peter may have doubted his eyes but did not doubt the power of the Lord Jesus. The eyes can be deceived, but the heart is the link to the truth. Peter's walking on the water proved to the disciples that the Lord was truly not in the spirit. They saw Peter walking on the water for a while as well. Peter walked too, not only the Lord.

ความหมาย 14:28 ในข้อนี้ ในสายตาเปโตรได้ว่าจะสงสัยสิ่งที่เขาได้เห็นแต่ไม่ได้สงสัยในอำนาจของพระเยซูเจ้า เขาสามารถถูกหลอกได้ แต่ใจคือติดม่นกับความจริง เดินบนน้ำของเปโตรได้พิสูจน์ต่อเหล่าสาวกนั้นว่าคือพระเจ้าจริงๆ ไม่ใช่วิญญาณ พวกเขาได้เห็นเปโตรเดินบนน้ำในระยะสั้นด้วยเช่นกัน เปโตรเดินบนน้ำด้วยไม่ใช่พระเจ้าเท่านั้น

²⁹ And **He** said, Come. And **having** went down from the boat, Peter walked upon the waters and came to **Jesus**.

²⁹ และ **พระองค์** ได้กล่าวว่ มา และได้ออกจากเรือ เปโตรได้เดินบนน้ำและได้มายัง **พระเยซู**

Comments 14:29. This was not just a command alone; it was also an invitation from the Lord for the disciples to have faith and believe in Him. Do not leave room for doubt. The proof of what can be done by faith is shown in Peter's action. That is what a normal human can do if you believe: you can walk on the water, not only the Lord Himself, but you can also. The power of faith is strong.

ความหมาย 14:29 นี่ไม่ใช่เพียงคำสั่งเท่านั้น ด้วยกันมันคือคำเชิญจากพระเจ้าสำหรับเหล่าสาวกเพื่อให้มีความศรัทธาและมีความเชื่อในพระองค์ อย่าปล่อยให้สงสัยให้ความสงสัย พิสูจน์ให้เห็นว่าจะอะไรที่สามารถทำได้โดยความศรัทธาได้แสดงออกในกรกระทำของเปโตร นั่นคืออะไรที่มนุษย์ธรรมดาสามารถทำได้ถ้าคุณมีความเชื่อ คุณสามารถเดินบนน้ำ ไม่ใช่เพียงแค่พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้น แต่คุณสามารถทำได้ด้วยเช่นกัน อำนาจของความเชื่อมันเข้มแข็ง

³⁰ **Now** seeing the wind, he was **terrified**, and beginning to sink, he cried out, saying, **Lord**, save me.

³⁰ เวลาเมื่อเห็นลม เขาได้เกิดความกลัว และเริ่มจมลง เขาร้องออกมา พูดว่า **พระผู้เป็นเจ้า** โปรดช่วยข้าพเจ้าให้รอดด้วย

Comments 14:30. Normally, if there are no troubles, we do not come to the Lord. When Peter saw trouble, the first thing he did was cry out to the Lord. But we need to take note that Peter said, "Lord save me," which has a deeper meaning than saying, "Lord help me." As Peter walked on water, he did not see trouble, but the wind and the waves became the problem, and his doubt came and made him sink. Doubt is in our human nature. In this passage, Peter doubted even when he himself was walking on water. But here, Peter showed us that the One to call when we have problems is the Lord Jesus. Everyone can come to the Lord when problems arise.

ความหมาย 14:30 ตามปกติแล้ว ถ้าที่นี่ไม่มีปัญหา เราไม่มาหาพระเจ้า เมื่อเปโตรได้เห็นปัญหา สิ่งแรกที่เขาทำเขาได้ร้องถึงพระเจ้า แต่เขายังคิดว่านั่นว่าเปโตรร้องว่า "โปรดช่วยข้าพเจ้าให้รอดด้วย" ซึ่งมีความหมายลึกกว่า "พระเจ้าช่วยด้วย" เหมือนเปโตรเดินบนน้ำ เขาไม่ได้เห็นปัญหา แต่ลมและคลื่นกลายเป็นปัญหา และความสงสัยของเขาได้เกิดขึ้นและทำให้เขาจม ความสงสัยอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์เรา ในข้อนี้ เปโตรได้สงสัยถึงแม้ว่าเขาเองเดินบนน้ำ แต่ในที่นี้ เปโตรได้ทำให้เราเห็นนั่นว่าพระผู้เพื่อเรียกเมื่อเรามีปัญหาคือพระเยซูเจ้า ทุกคนสามารถมาหาพระเจ้าเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น

³¹ And immediately **Jesus** stretched forth the hand, took hold of him, and **says** to him, little faith, **why** did you doubt?

³¹ และในทันใดนั้น **พระเยซู** ได้ยื่นมือออกมา ได้จับเขา และพูดกับเขาว่า เจ้าผู้มีความเชื่อ น้อย ทำไมเจ้าจึงได้เกิดความสงสัย?

Comments 14:31. "Immediately ... hold of him." Here, we have another confirmation that there is no space and time for the Lord. In Peter's eyes, the distance between him and the Lord was far. But when he asked to be saved, the Lord was right away in front of him. The Lord Jesus walked the distance on the water at the beginning, but when Peter cried out, the Lord folded (bent) the space and time and reached immediately to Peter and gave His hand to save him.

ความหมาย 14:31 "ในทันใดนั้น ... จับเขา" ในที่นี้ เรามีความแน่ใจอีกอย่างนั้นว่าไม่มีระยะทางและเวลาสำหรับพระเจ้า ในสายตาของเปโตร ระยะทางระหว่างเขาและพระเจ้านั้นไกล แต่เมื่อเขาได้ร้องขอเพื่อให้อภัย พระเจ้าก็มาข้างหน้าเขาทันที พระเยซูเจ้าเดินเป็นระยะหนึ่งบนน้ำในเริ่มต้น แต่เมื่อเปโตรได้ร้องขอให้ช่วย พระเจ้าได้ย่นระยะ (เฟด) ทางและเวลาและได้ถึงเปโตรทันทีและให้มือของพระองค์เพื่อช่วยเขาให้รอด

"Little ... doubt?" This shows that the Lord Jesus can see through the hearts and souls of people. What is in our heart and soul, the Lord can read everything. The heart and the soul of man are like an open book for the Lord.

"น้อย ... ความสงสัย?" นี้แสดงให้เห็นนั่นว่าพระเยซูเจ้าสามารถมองในใจและวิญญาณของคน อะไรที่อยู่ในใจและวิญญาณของเรา พระเจ้าสามารถอ่านทุกอย่าง หัวใจและวิญญาณของคนเหมือนหนังสือที่เปิดออกสำหรับพระเจ้า

³² And they **having** gone up into the boat, the wind ceased.

³² และเมื่อพวกเขาขึ้นไปในเรือ ลมก็ได้หยุด

Comments 14:32. This verse shows that the Lord Jesus is the Lord of all. He is the Lord over the humans and the Lord above the winds and the waves of the sea. All things are created through Him. He is the master of all. The Lord took Peter by the hand, lifted him up, and they both walked together on the water back to the boat. And, when they got into the boat, the wind ceased, and the waves calmed down.

ความหมาย 14:32 ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าคือพระเจ้าของทุกอย่าง พระองค์คือพระเจ้าของมนุษย์และพระเจ้าเหนือลมและคลื่นของทะเล ทุกอย่างได้ถูกสร้างโดยพระองค์ พระองค์เป็นเจ้านายเหนือทุกอย่าง พระเจ้าได้นำเปโตรโดยมือ ได้ยกเขาขึ้น และทั้งสองได้เดินด้วยกันบนน้ำกลับไปที่เรือ และ เมื่อพวกเขาขึ้นเดินเรือ ลมได้หยุด และคลื่นได้สงบลง

33 And those in the boat worshipped Him, saying, Truly, Thou are the Son of God!

³³ และพวกนั้นในเรือได้บูชา **พระองค์** พูดว่า แท้จริงแล้ว **พระองค์ท่าน** คือ **พระบุตร** ของ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 14:33. The Lord allowed this sea storm tribulation to come upon the disciples so their faith would be strengthened. The disciples needed to see the Lord Jesus walk on water and calm the storm. They were all humans, and these miracles convinced them that, indeed, the Lord Jesus is the Son of God. This belief prepared them for what they will be facing in the future.

ความหมาย 14:33 พระเจ้าได้ให้คลื่นทะเลมาพัดบนเหล่าสาวกเพื่อความเชื่อของพวกเขาจะได้เข้มแข็งขึ้น เหล่าสาวกได้ต้องการเห็นพระเยซูเจ้าเดินบนน้ำและทำพายุสงบ พวกเขาทั้งหมดเป็นมนุษย์ และสิ่งวิเศษนี้ทำให้พวกเขาได้มั่นใจว่า จริงแล้ว พระเยซูเจ้าคือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ความเชื่อนี้ได้เตรียมพวกเขาสำหรับให้พร้อมที่พวกเขาจะเผชิญอนาคต

34 And having crossed over, they came to the land, to Gennesaret.

³⁴ และเมื่อพวกเขาได้ข้ามฟากไป พวกเขาได้มายังพื้นดิน ยังแขวงเยนเนซารेत

Comments 14:34. Here, Gennesaret refers to a small town. This shows that the Lord has compassion for people in a small community. The Lord's love and compassion are not for big towns only. This is a poor area, and the Lord goes into this kind of area not to look for the rich but for the poor and hopeless. Even today, the Lord supports missionaries to go first to the needy areas, not only to places that have everything.

ความหมาย 14:34 ในที่นี้ เยนเนซารेतนี่คือเมืองเล็กๆ นี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้มีความเมตตาต่อกลุ่มคนในเมืองเล็กๆ พระเจ้ารักและเมตตาไม่ใช่สำหรับเมืองใหญ่เท่านั้น ในที่นี้หมคนยากจน และพระเจ้าไปในที่เหล่านี้ไม่ได้ไปสำหรับหาคนรวยแต่คนยากจนและไม่มีความหวัง ถึงแม้เวลานี้ พระเจ้าสนับสนุนผู้ที่ทำการเผยแพรศาสนาให้ไปยังคนที่มีความต้องการก่อน ไม่ใช่เพียงที่นั่นที่ได้มีทุกอย่าง

35 And the people of that place having recognized Him, sent into all that surrounding region, and brought to Him all those being sick,

³⁵ และเมื่อผู้คนในที่นั้นได้มีการยอมรับ **พระองค์** ได้ส่งข่าวไปทั่วแขวงรอบๆนั้น และพาผู้ป่วยทั้งหลายมายัง **พระองค์**

Comments 14:35. “And the people of that place having recognized Him.” It is believed that prior to this event, the Lord Jesus had been in the city of Gennesaret, taught in their synagogue, and performed miracles. That is why people knew Him well. Also, some of the men from Gennesaret have seen the Lord Jesus in other towns, and some have heard about His miraculous healings (See also Luke 7:16-17).

ความหมาย 14:35 “และเมื่อผู้คนในที่นั้นได้มีการยอมรับพระองค์” คือมันได้เชื่อ่อนนั้นว่าเป็นก่อนเหตุการณ์นี้ พระเยซูเจ้าได้ไปในเมืองเยนเนซารेत ได้สอนในสถานศาสนาของพวกเขา และได้ทำสิ่งวิเศษ นั่นคือทำให้ผู้คนได้รู้จักพระองค์เป็นอย่างดี ด้วยกัน ชายบางคนจากเยนเนซารेतได้เห็นพระเยซูเจ้าที่เมืองอื่นๆ และบางคนได้ยินได้ยินเกี่ยวกับการรักษาที่วิเศษของพระองค์ (ดูด้วยกันมองในลูกา 7:16-17)

36 and they begged Him that they might only touch the fringe of His garment; and as many as touched were cured.

³⁶ และพวกเขาได้อ้อนวอน **พระองค์** นั้นว่าขอเพียงพวกเขาได้จับชายฉลอง **พระองค์** เท่านั้น และหลายคนได้จับและได้หายดี

Comments 14:35-36. “sent into all that surrounding region... were cured.” The way that messages were carried in those times was by word of mouth. People talking spread faster than the wind. What the Lord has done cannot be hidden. Many who needed help searched for the Lord. The word has been spread out that you will be healed if you only touch His garment or walk into His steps. They all considered the Lord Jesus to be a mighty prophet.

ความหมาย 14:35-36 “ได้ส่งข่าวไปทั่วแขวงรอบๆนั้น... ได้หายดี” วิธีการกระจายข่าวในเวลานั้นโดยปากต่อปาก ผู้คนพูดกระจายข่าวได้เร็วกว่าลมอะไรที่พระเจ้าได้ทำไม่สามารถซ่อนได้ หลายคนที่ต้องการความช่วยเหลือได้เสาะหาพระเจ้า ข่าวกระจายไปนั้นว่าคุณจะหายดีได้ถ้าคุณเพียงแค่แตะเสื้อผ้าของพระองค์หรือเดินตามรอยเท้าของพระองค์ พวกเขาได้ถือว่าพระเยซูเจ้าเป็นศาสดาพยากรณ์ที่สำคัญ

Life and Faith Applications. 1) Doubt and fear are the enemies of our faith. Troubles will come, but when they come, we need to know that the Lord Jesus is the One to call for help. Peter calls upon the Lord to save him and says, “Lord save me,” we should do the same. 2) The Lord Jesus is the Lord of all, and He is the Son of God. We need to think of the world to come, not the world we are in. The world we are in will perish, and all things that are in it will age, but the world to come is eternal. Come to the Lord Jesus for eternal life, not for the perishing life.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ความสงสัยและความกลัวคือศัตรูของความเชื่อ เหล่าปัญหาจะมา แต่เมื่อพวกเขา มา เราต้องรู้ว่าพระเยซูเจ้าคือผู้ที่เราควรเรียกเพื่อให้ความช่วยเหลือ เปโตรเรียกพระเจ้าให้ช่วยเขาให้รอดและพูดว่า "พระเจ้าช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย" เราควรจะทำเช่นเดียวกัน 2) พระเยซูเจ้าคือพระเจ้าของทุกอย่าง และพระองค์คือพระบุตรของพระเจ้า เราควรที่จะคิดถึงโลกที่จะมา ไม่ใช่โลกที่เราอยู่นี้ โลกที่เราอยู่นี้จะสูญสิ้นไป และทุกอย่างที่อยู่ในมันก็จะเก่า แต่โลกที่จะมานั้นอยู่ตลอดไป มาหาพระเยซูเจ้าเพื่อมีชีวิตนิรันดร์ไม่ใช่ชีวิตที่สูญสิ้นไป

3) It is important to know that John was the messenger of the Lord, and he was sent to preach repentance, and that the Lord Jesus is the Son of God, and He is the One that brings us to the Father and gives us salvation. 4) The Lord showed mercy and compassion to the needy people of Gennesaret. It is the same today; the Lord supports missionaries to go to the poorer regions first and then to the wealthier places.

3) มันเป็นสิ่งสำคัญที่จะรู้ว่ายอห์นได้เป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า และท่านได้ถูกส่งมาสอนให้รู้สำนึก และนั่นว่าพระเยซูเจ้าคือพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า และพระองค์คือพระผู้นำเราไปหาพระบิดาและให้ทางรอดแก่เรา 4) พระเจ้าได้แสดงพระเมตตาและความเมตตาแก่ผู้ที่มีความต้องการที่แก่นาซาเรท มันเป็นเช่นเดียวกันทุกวันนี้ พระเจ้าสนับสนุนผู้เผยแพร่อำนาจสอนเพื่อไปยังที่ๆจนๆก่อนและแล้วยังในที่ๆมีทุกอย่าง